

μόνος μέ πυκνωμένες νύχτες κάτω άπ' τά έπιπλα μέ άναρίθμητα άόρατα
πλήθη στόν άέρα καί στό χώμα
μικροί κουρασμένοι σοσιαλιστές άπό τίς κακουχίες αιώνων
άλλοι γεροί μέ προεξέχον τό καρύδι τοῦ λαιμοῦ τους άπ' τά έντονα λόγια
κ' ένα σύννεφο νικηφόρο στό σούρουπο ύποβαστάζοντας μιά φωταγωγημένη
πολιτεία στά ύψη
καί τό φώς μυστικῶν άεροπλάνων φωτίζοντας μόλις τίς προσόψεις τῶν πολυ-
κατοικιῶν καί τούς τοίχους τῶν κήπων

άγνοι παλιοί μαρξιστές κ' οί νεότεροι μέ τά μακριά μαλλιά τους
σπουδαστικές ζυμώσεις ὄνειρα καυγάδες συνδικάτα φιλιές
κάγκελα κι άλλα κάγκελα πεσμένες πόρτες
παγκόσμιες συναντήσεις κάτω άπό μικρά δέντρα
κρυφές φωτογραφίες έκτελεσμένων σέ φασιστικά στρατόπεδα
άσπρα προαύλια Πανεπιστημίων μέ μαῦρες καί κόκκινες κηλίδες

διαβάζω άνάποδα τίς λέξεις βρίσκω τό σωστό νόημά τους
παίρνω τό μαυροπίνακα κάτω άπ' τή μασκάλη μου φεύγω
ό τρίφτης κατακυλάει στή σκάλα τρέχουν οί άρουραῖοι
γ κ ρ ο ύ χ εῖπε ν τ β έ ρ ζ εῖπε

ώστόσο εῖχα διατηρήσει ένα ψαλίδι ένα μπαστούνι μέ άσημένα λαβή κ' ένα δίσκο
μιά ραπτομηχανή στήν εῖσοδο τῆς τραπεζαρίας
ένα ταριχευμένο τριαντάφυλλο σέ μιά κασετίνα άπό παλιά ποιήματα
τήν έννοχη άφή μιās κλεμμένης μαθητικῆς κιμωλίας

seul avec d'épaisses nuits sous les meubles avec d'innombrables foules
invisibles en l'air & en terre
de petits socialistes fatigués par les vicissitudes des siècles
d'autres robustes à la pomme d'Adam proéminente sous les vives paroles
& un nuage victorieux au crépuscule soutenant dans les hauteurs une ville
illuminée
& la lumière d'avions secrets éclairant à peine les façades des immeubles
& les murs des jardins

d'anciens marxistes dévoués & les plus jeunes avec leurs cheveux longs
tractations étudiantes rêves querelles syndicats amitiés
barreaux & autres barreaux portes enfoncées
rencontres internationales sous de petits arbres
photos clandestines d'exécutés dans des camps fascistes
préaux blancs d'Universités maculés de noir & de rouge¹

je lis les mots à l'envers je trouve leur sens véritable
je prends le tableau noir sous l'aisselle je pars
la râpe dégringole l'escalier les rats courent
groukh dit-il *dverz* dit-il

pourtant j'avais conservé une paire de ciseaux une canne à pommeau
d'argent & un plateau
une machine à coudre à l'entrée de la salle à manger
une rose embaumée dans un coffret de vieux poèmes
le toucher coupable d'une craie d'écolier volée

ὅταν μοῦ τηλεφώνησαν ἐπ’ αὐτοφώρῳ τᾶχασα ὀλότελα
εἶταν μιά διακοπή μ’ ὄλο τό παρελθόν πού ἐτοιμαζόταν νά γίνει ἕνα ἀριστούργημα
καί σκεφτόμουν νά μὴν παραλείψω τό ποτάμι καί προπάντων τίς ἀκρίδες

στό καφενεῖο φιλονικοῦσαν ἄνθρωποι μουσκεμένοι ἀπ’ τὴν ἄξαφνη ψιχάλα
εἶταν μᾶλλον μπάρ ναυτικό
ἄγκυρες κρεμασμένες στό ταβάνι δίχτυα στοὺς τοίχους
ἕνα χαρτονένιο καράβι μέ μικρά πολύχρωμα λαμπόνια
καί τὰ ποτήρια πού χτυποῦσαν τὸνα τ’ ἄλλο μέσ στό καράβι καθὼς ἀνάπνεε
δυνατά ὁ καπετάνιος
κ’ οἱ τρεῖς λοστρόμοι σφουγγαρίζαν τό κατάστρωμα μέ μεγάλα τσουβάλια
σφουγγαρόπανα σκουπόξυλα κουβάδες

ἔχω μίαν αὐτοκρατορία δική μου κάτω ἀπ’ τό κάθε νύχι μου εἶπε
ἂν κάψω μιά μπλέ κορδέλα στό σταχτοδοχεῖο
ἂν ἀφήσω τὴν πίπα μου στό τραπέζι νά κάνει τοῦ κεφαλιοῦ της
ἂν πῶ στὴν κιθάρα τοῦ ναυτοπλου αὐτά πού ἐκεῖνος δέν μπορεῖ νά πεῖ μήτε
κανένας ἄλλος
μέ τόσα κατεψυγμένα ψάρια πλάϊ στ’ ἀγάλματα καί στίς ὑδρίες
μεγάλα ψάρια μέ χρυσά νομίσματα στά δόντια τους
κ’ οἱ ὑαλογραφίες στὴ δυτική πλευρά μέ σμαραγδιά φοινικόδεντρα καί κόκ-
κινους σκίουρους
καί τό λιοντάρι εἶταν δεμένο μέσα στίς πανάρχαιες καμπανοκρουσίες

ἄλλοι τὰ ὀρίζουν αὐτά ἔτσι εἶπαν δικαιολογοῦνται κρύβονται τὴ δουλίτσα τους
κάνουν
ἐγὼ δέν τ’ ἀκούω κάτι τέτοια ἔχω κ’ ἐγὼ νά ὀρίσω κι ὀρίζω
μοῦ τόπε κι ὁ Μαθίος μέ τό τομάρι τοῦ λύκου ριγμένο ἀσίκικα στὸν ὦμο του
κάνω κ’ ἐγὼ τὴ δουλειά μου — ἀντέστε στό καλό σας μέ τίς ἀντιρρήσεις σας
ὑφασματέμποροι τελωνειακοὶ ἀστυνομικοὶ διαφημιστές εἰρηνοδίκες
στρατιές σκονισμένα μπουκάλια κοσμήματα ἐνστάσεις

πάντοτε προτιμοῦσα τὰ μεγάλα ζῶα σέ μεταμεσονύχτια δάση ἐλέφαντες
ἀρκουδες

quand ils m'ont téléphoné pris sur le fait j'ai perdu la tête
c'était une interruption avec tout le passé qui se préparait à devenir un
chef-d'œuvre
& je pensais n'ometts pas la rivière & les sauterelles surtout

au café des hommes se disputaient trempés par un soudain crachin
c'était sans doute un bar de marins
des ancres pendues au plafond des filets sur les murs
un bateau en carton aux petits lampions multicolores
& les verres qui s'entrechoquaient dans le bateau comme le capitaine
respirait fort
& les trois contremaîtres épongeaient le pont avec de grands sacs
serpillières seaux manches à balai

j'ai un empire à moi sous chacun de mes ongles dit-il
si je brûle un ruban bleu dans le cendrier
si je laisse ma pipe sur la table en faire à sa tête
si je dis à la guitare du mousse ce que ni lui ni personne ne peut dire
avec tant de poissons surgelés parmi les statues & les cruches
de gros poissons aux pièces d'or entre les dents
& les vitraux de la façade ouest aux palmiers d'émeraude & écureuils
roux
& le lion était ligoté dans les carillons antiques

d'autres en décident ainsi disaient-ils ils se justifient se cachent font leur
affaire
moi je n'écoute pas pareilles choses moi aussi j'en décide & je décide
même Mathios me l'a dit avec sa toison de loup fièrement jetée sur l'épaule
moi aussi j'ai à faire — allez bon vent avec vos réticences
drapiers douaniers policiers publicistes juges de paix
armées bouteilles poussiéreuses ornements objections

j'ai toujours préféré les grands animaux en forêts d'après-minuit ours
éléphants

μιά γυναικεία μελαγχολία στό παράθυρο μ' ένα πουλί κ' ένα κρυφό φιλήδονο
φεγγάρι
όταν ό σπάγγος χαλαρώνει στόν τοίχο καί τυλίγουν σ' έφημερίδες ψαροκόκ-
καλα γιά τίς γάτες τοῦ Μπωντλαίρ πού άγριέψαν

χτύπησα τά καρφιά στό μάρμαρο καρφώθηκαν γερά μείναν
κρέμασα τά δισάκια τῶν όδοιπόρων τό τσεμπέρι τῆς γριᾶς τά σακκουλακια μέ
τά φιστίκια
ένα ντυμένο μάρμαρο είναι πιό γυμνό
τίς προσωπίδες τίς είχα κρύψει στό μπαούλο
τό μπαούλο τῶχα κρύψει στό πατάρι
τό πατάρι τῶχα κρύψει στόν καπνό

είδα τίς μεγάλες μηχανές νά θερίζουν τίς μπαμπακοφυτεῖες
ανάκατεψα τά ξερά τσόφλια στά μαλλιά σου όταν κοιμόσουν
εἴσουν ώραῖος σάν πνιγμένος μέ κολλημένες στούς ὤμους σου άχηβάδες
μέ τό μπαμπάκι τύλιξα τά δόντια μου γιά νά μήν τρίζουν
μάκρυνα πιότερο τό νῆμα τραβώντας το καί μέ τά δύο μου χέρια άπ' τό
λαρύγγι τοῦ κόσμου

ένιωθα πράγματι έλεύθερος κι ὁμορφος
άνακατεύοντας ἔτσι ζητωκραυγές γιασεμιά καί στραγάλια
μήν ἔχοντας νά δώσω λόγο σέ κανέναν μπάσταρδο
άν καί είχε αὐτοκτονήσει ό Μαγιακόβσκη
καί τό τεράστιο παντελόνι του κρεμότανε στό σύννεφο χιλιοσκισμένο άπ' τά
νύχια τῶν σκυλιῶν του

γιατί πρέπει νά ξέρεις πώς ή γέννηση είναι ένα πράμα περίεργο πού ποτέ δέν
τό ξέρεις ὡς τό τέλος
ή τό ξεχνᾶς στη μέση καί ξαναρχίζεις σά νά μή συνέβη τίποτα
κ' ή άνάσα τῆς γῆς σου χτυπάει καί πάλι τά ρουθούνια κατακαλόκαιρο
καί μετανιώνεις ὄλους τούς θανάτους
καί σφίγγεις δυνατά τή ζώνη σου καί τά κορδόνια τῶν παπουτσιῶν σου
κι ὅλα είναι εὐφάνταστα κι άκατανόητα σά φρέσκα καρότα

une mélancolie féminine à la fenêtre avec un oiseau & une secrète lune
sensuelle
quand la ficelle se détend au mur & on enveloppe dans les journaux des
arêtes de poissons pour les chats de Baudelaire rendus sauvages

j'ai planté les clous dans le marbre ils sont cloués solidement ils tiennent
j'ai accroché les besaces de vagabonds le fichu de la vieille les sachets de
pistaches
habillé le marbre est plus nu
les masques je les avais cachés dans la malle
la malle je l'avais cachée dans le grenier
le grenier je l'avais caché dans la fumée

j'ai vu les grandes machines moissonner les cotonniers
j'ai mêlé les cosses sèches à tes cheveux quand tu dormais
tu étais beau comme un noyé avec des palourdes collées à tes épaules
avec le coton j'ai enveloppé mes dents pour qu'elles ne grincent pas
j'ai allongé le fil plus encore en le tirant des deux mains hors de la gorge
du monde

je me sentais réellement libre & beau
mêlant ainsi vivats jasmin & pois chiches grillés
n'ayant de compte à rendre à aucun imbécile
même si Maïakovski s'était suicidé
& son pantalon colossal pendait au nuage lacéré par les griffes de ses
chiens?

car tu dois savoir que la naissance est une chose étrange dont tu ne sais
jamais la fin
ou tu l'oublies en chemin & tu recommences comme si de rien n'était
& le souffle de la terre te frappe à nouveau les narines en plein été
& tu regrettes toutes les morts
& tu serres fort ta ceinture & les lacets de tes chaussures
& tout est fantasque & incompréhensible comme des carottes fraîches